

Серия: АДВЕНТ 1
Тема: Божията Слава
Изявена в Библията и живота

Лука 2:8-14

Дата:03/12/2017г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Днес е особен ден! От една страна е първи Адвент, от друга е Ден на Библията, от трета имаме гости от столицата.

Въпроса е как да вържем тези три събития? Аз смятам да ги вържа с една измислена история:

(СЛ.2)

Време: Преди 2010-2020 години

Място: Небето

Действащи лица: Хористите от небесния хор
Както всяка седмица и тази те се събирали в Божия храм в столицата небесния Ерусалим, за да репетират хваление. Часа наближил за началото на репетицията и през вратата влязъл Архидиригента. Досега винаги преди него влизал Диригента, за да ги разпее, но този път влязъл направо Архито. Всички утихнали, защото той бил доста строг и не допускал много частни разговори по време на репетиция. Винаги казвал: *Ние сме много ценени от нашия Отец. Той много разчита на нас защото казва: **Вие пеете, за да настроите умовете и сърцата на небесните войнства за предстоящите дела, битки и подвизи. От вас много зависи как ще протече богослужението! Но, от вас също зависи, как ще се представят войнствата след богослужението, в ежедневието си!***

Този път обаче, Архидиригента имал весело изражение на лицето и когато и последния глас на хорист затихнал и в залата настъпила мъртва тишина, той казал: ангели, предстои ни пътуване! Ще ходим в дълбоката провинция. Там ще пеем! Мисията е, че Отец праща Сина-Месията там на земята, на спец-мисия. Ние имаме задачата да изнесем кратък концерт на група овчари.

При тези думи между хористите се разнесе шепот на недоволство.

-Тишина- извика Архи-Диригента- това е заповед!

-А как ще пътуваме- попита плахо някой- със звездолета или ...?

-На собствен ход- твърдо заяви Архи-Диригента.

-Не е ли опасно- някой друг се обади- та там гъмжи от демони и бесове?

- Ще ни пази песента-беше отговора.

Те всички знаеха, че песента е сила достатъчна да прогони и най-силния демон, но някои от тези зли същества бяха доста хитри и можеха да подлъжат певците да спрат да пеят и тогава те ставаха уязвими!

Архидиригента продължи: Пътуването ще е опасно, рисковано и ние не трябва да допускаме някой да стане жертва. Отец знае това и ни е дал за целта Нова Песен. Тя е изключително ефективна именно в тази част на Вселената.

-Коя е песента? –нетърпеливо се привикна един млад хорист .

Песента се казва:

„Слава на Бога ...”

-Е-е-е-е- всички възкликнаха- та каква нова песен е това. Това е същата онази песен, която пеем откакто се помним!?

- Колко пъти съм ви казвал, да не ме прекъсвате- нежно, но твърдо каза Архидирингента. Песента гласи:

Слава на Бога във Висините, и на земята мир между човеците в които е Неговото Благоволение!

Нека ви обясня-продължи Архидирингента- Вие не сте много наясно, но Отец до толкова е фен, на съществата наречени „хора”, че е решен на необикновена жертва заради тях. Както знаете, те познават онова мръсно нещо наречено „грех”. Не само че го познават, но и го вършат. Те всички са омърсени с греха, но ние отиваме да им известим, че Отец ще се прослави всред тях, като издаде декрет на мир между Себе Си и тях. Сина ще изработи и подпише декрета за тях.

- И така малки и големи ангели, на работа. Разпейте се и започваме с новата песен: **Слава на Бога във Висините и на Земята Мир между човеците, в които е Неговото Благоволение!!!**

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Темата на нашия първи Адвент е:
„Славата на Бога във Висините, в Словото
Му и между човеците”

(СЛ 3)

Славата на Бога! Какво е това? Кого да попитаме?

Вероятно за Божията слава, много могат да ни кажат т.н. Серафими. Те са споменати в пророческата книга на Исаия 6 гл. За тях се казва, че те са нещо като защитна стена или духове, които подържат атмосферата около Трона на Отец в абсолютната чистота. Те са в непосредствена близост до Отца и тяхна задача е да възвестяват Славата му без да спират:

Исаия 6:2 Над Него стояха серафимите, от които всеки имаше по шест крила; с две покриваше лицето си, с две покриваше нозете си, и с две летеше. **6:3** И викаха един към друг, казвайки: - Свет, свет, свет Господ на Силите! Славата Му пълни цялата земя.

Библията говори много за Славата на Бога!
Ние четем за нея в СЗ:

Тя е в Небесата! Там серафимите я пазят и подържат с трептенето на крилата си (както пчелите с трептенето на крилата си подържат температурата в кошера една и съща).

Тя е в Творението!

(СЛ 5)

Давид възкликва:

Псалом 8:3 Като гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, Луната и звездите, които Ти си отредил, **8:4** Казвам си: Що е човек та да го помниш? Или човешки син та да го посещаваш?

Тя е в мястото на поклонение- Скинията или Храма!

(СЛ6)

Бог накара Мойсей да построи Скинията, която беше така направена, че да отразява доколкото може Божията Слава. Мойсей трябваше да я направи точно според Божията заръка без отклонения. Ние четем в СЗ, че там където Божията Слава се проявеше, хората трепереха от страх.

Когато Мойсей стоеше в Божието присъствие, лицето му излъчваше светлина и това отново плашеше хората. Когато Бог слезна на Синай за да даде Закона, хората отново се страхуваха поради звуковите и светлинни ефекти които Божията Слава предизвикваше.

Каква картина ни представя Стария Завет на Божията Слава?

Пр. Когато учех богословие, професора ни по Стар Завет каза нещо, което ме шокира:

Стария Завет е книга пълна с кръв, секс, жестокост, убийства, наказания. И като четем страниците му, настина виждаме как драмата на Стария Завет се разиграва на сцена наистина сякаш потънала в кръв. Защо? Това ли е нашия Бог? Това ли е Богът на Когото ние се покланяме?

Сякаш с право много проповедници днес отказват да проповядват върху текстове от Стария Завет. За много хора днес, онези истории от древността , четени или разказвани се явяват обидни и недостойни за

интелектуалния им съвременен ум. Защо? Защо Славата на Бога в Стария завет е представена по такъв начин на читателите? ...

Стария Завет има за цел ни открие Божията слава такава каквато е когато Бог стои над грешните и недостойни за Славата Му хора! Тази Слава е недостъпна, тя е пояждаща/убиваща/опасна слава.

Такава Слава може да ни кара да треперим, да припадаме от страх, да внимаваме за да бъдем на безопасно разстояние от нея. Усещате ли?

Понякога си мисля, че на днешния Християнин доста му липсва от онзи респект и отношение към тази Божия Слава. Ние днес дотолкова сме на ТИ с Небесния Отец, че си позволяваме волности без да се питаме дали не вършим неща, които да предизвикват Бог да ревнува за Славата Си. Ние пеем хвала на нашия Бог, а в умът си осъждаме някой брат или сестра. Ние дори може да взимаме Господна трапеза и мислите ни да обвиняват и осъждат някого. Аз може да идвам на богослужение, където Бог е дошъл на време за да се срещне с мен, а аз идвам бодър и весел с 30-40 минути по-късно. Ние дори може без угризения да решим да пропуснем богослужение. Ние можем да говорим едно, а да вършим друго и да не смятаме, че това вреди на Божията Слава.

И така, ние често виновни спрямо Божията Слава, стоим и се питаме: Защо още сме живи?

Защо още сме защитени? Защо още сме в безопасност?

И тук идва на помощ Новия Завет, за да ни даде отговор:

(СЛ 7)

Тук Бог сменя напълно метода на изява на Славата си! Ако в СЗ, при вида на Божията Слава, хората трепереха и панически търсеха къде да се скрият, сега Бог изявява славата Си по съвсем друг начин. НЗ изявява Славата Божия по един Божественно велик, но и твърде близък и привличащ начин. Славата Божия се вижда в действие и в сила, чрез мъдростта и любовта на Бог проявени в живота на Исус Христос. смъртта и възкресението, възцаряването и ходатайското Му служение за нас пред Отца.

Евр. 1:3 Който, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество, и държейки всичко чрез Своето могъщо слово, след като извърши [чрез Себе Си] очищение на греховете, седна отдясно на Величието на високо,

Така в личността и най-вече в действията на Исус ние виждаме, вече не демонстрирана Слава, а Предоставена/Дадена Слава.

Исус е Божията Слава между нас. Емануил-Бог с нас.

Някой ще попита КАК?

Пр.Дъщеря ми има много добра приятелка. Двете са като сестри. Приятелката и е от

Родопите и от мюсюлмански произход. Ема ми сподели, че приятелката и я е питала за вярата и. Беше ми интересно, какво ли би я интересувало? Разбрах, че въпросите и са не за друго, а за Троицата. Защо ли? Защото един от големите проблеми на Исляма относно Християнството е, че не може да приеме, че Бог може да е „между нас”.

Другите монотеистични религии(които вярват в един Бог) могат логически да приемат Бог, който стои над нас –свят и съвършен, Който ни осъжда за злото и похвалва за доброто, но не и Бог, който да е между нас и да изработва нашето безопасно боравене със Божията Слава.

С други думи, те приемат, че ако хванеш един проводник по който тече много силен ток, редно е да те удари този ток и ти да умреш. Това е нормалното и логичното. Те мислят, че нищо друго освен това не може да стане. Но днес ние знаем, че има и алтернативи. Че иначе убийствената енергия може да бъде и полезна. Ние можем да хванем проводника , но когато той е изолиран, няма да ни убие, а вместо това можем да включим чайника например за да си направим чаша горещ чай или кафе.Можем да си светнем лампата, за да виждаме.

Това направи Исус. Той овладя за нас убийствената сила на Божията Слава и я превърна в Слава на мира и любовта.

Днес ние можем да говорим много за това, защото науката можа да превърне една огромна

и разрушителна сила, като ядрената в сила на мира и любовта, като вкарвайки я в електроцентралите, тази сила произвежда жизненоважен ток, от който милиони хора могат да се топят или охлаждадат, да работят и да произвеждат.

(СЛ 8)

Исус беше запитан веднъж:

Марк 12:28 А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, пита Го: **Коя заповед е първа от всички?** **12:29** Исус отговори: Първата е: "Слушай, Израилю; Господ нашият Бог е един Господ; **12:30** и да възлюбиш Господа твоя Бог от цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила". **12:31** А ето втората [подобна на нея] заповед: "Да възлюбиш ближния си като себе си". Друга заповед по-голяма от тая няма.

Исус де факто каза: Да обичаш Бога е много по-безопасно и ефективно, отколкото да се мъчиш да му угодиш. Исус ни подава краищата на жицата, като я прави безопасна за нас.

Братко и сестро, ние често нямаме представа, какво ни е подарено в Христос! Ние не празнуваме просто Рождество Христово. Ние празнуваме сключване на животоспасяващ мир с най-мощната енергия във Вселената-Божията Слава.

Тук усещам, че някои искат да попитат: Пасторе, защо аз вярвам в Бога, а нямам

чувството, че имам на разположение най-мощната енергия на света?

(СЛ 9)

Отговор ще ни даде Яков:

Яков 4:2 Пожелавате, но нямате; ревнувате и завидате, но не можете да получите; карате се и се биете; но нямате, **защо не просите** 4:3

Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сладите си.

4:4 Прелюбодейци! не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога.

(СЛ 10)

4:5 Или мислите, че без нужда казва писанието, че **Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас?** 4:6

Но Той дава една голяма благодат; затова казва: "Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат". 4:7 И тъй, покорявай се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас.

4:8 Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той до вас. Измивайте си ръцете, вие грешни, очиствайте сърцата си, вие колебливи.

Нашата слабост не идва от това, че нямаме, а от това, че не знаем как да искаме.

(СЛ11)

Овчарите първи чува за новия начин на изява на Божията Слава! Идването на Исус, не само сложи изолация на проводника по-който тече високоволтов ток.

(СЛ 12)

Идването на Исус, доведе и Третото лице на Бога- Святия Дух. Така всеки който повярва в Сина, получава Духа на Бога в себе си.

Днес ти и аз с живота ни на вяра и сила, ние пишем съвременния Нов Завет. Нов Завет в който Славата на Бога – не само е над нас-чрез Отец, не само е всред нас-чрез Сина, а е и във нас-чрез Духа. Божия Дух ще направи така, че силата на Божията Слава да се проявява в твоя и моя животи, без да ни ужасява и вреди.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

В този първи Адвент, Словото Божие, Христос роден в плът, и Божията слава ни канят, теб и мен да изберем! Дали искаме ли чрез неверие, грях, отхвърляне на протегнатата Христова ръка да опитаме немислимото, дали един ден ще издържиш на силата, светлината и светостта на Божията слава или чрез една решителна стъпка на покаяние и прошка да се облечеш в Христовата правда и да се наслаждаваш на величието, ползата и радостта от това да си постоянно в Славата Божия за цяла вечност.

Избери днес, сега и помни: Един ден всички без изключение ще застанем пред Божията Слава. За едни тя ще е слава без „с”, т.е. лава-изгаряща и унищожяваща, осъждаща и безмилостна. За други ще е нежно, приятно и ласкаво лятно слънце.

(СЛ.13)

Пр.Италянския философ и теолог Тома Аквински започнал да пише трактат за Божията Слава. Писал от гледна точка на антропологията, философията, науката, психологията, политиката и ред други. Написал три хиляди статий, и 10 хиляди предпоставки за откриване на Божията Слава.

Един ден при взимане на Госп.Трапеза, Бог му дал за секунда да види вечността. От тогава ТА се отказал повече да пише. Когато секретаря му го насърчавал отново да се заеме с работа ТА отговорил: *Та това което правя е сламка от действителността.*

Аз днес няма да претендирам, че слагам завършек на трудовете на Тома Аквински за Божията Слава. Само искам да обърнем внимание, че покрай празниците, Бог иска от нас да гледаме по-далеко от подаръците и трапезите. Ние не сме деца, за да останем в мислите си пленени от романтиката на яслата. Ще сме наивни, ако не погледнем оттатък яслата и не се опитаем да разчетем посланието на ангелите: Слава на Бога във Висините и на земята мир между човеците в които е Неговото благоволение!

Нека искаме в тези дни Бог да ни даде изобилие от Духът си и Славата Си, за да изпитаем истинската сила и радост на Рождество Христово и да останем в нея. Колкото повече познаваме тази Божия слава, толкова по-интересен и впечатляващ

ще бъде нашия живот на вяра, защото чрез нея ние постоянно ще бъдем откриватели на нови тайни и истини. Амин